

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 160899 21 KŽ
Novi Travnik, 08.10.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M. zbog krivičnih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i Krivotvoranja isprave iz člana 373. stav 2. istog Zakona, radi donošenja odluke po žalbi optuženog A.M. izjavljena putem njegova branioca Admira Smailagić, advokata iz Travnika i žalbi Zamjenika glavnog kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0025887 21 od 23.06.2021. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160899 20 K od 17.05.2021. godine, na sjednici vijeća, kojoj je prisustvovao branilac optuženog, advokat Admir Smailagić, a kojoj nisu prisustvovala uredno obaviještene stranke, održanoj dana 08.10.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branioca optuženog A.M. odbija se kao neosnovana, a uvažava se žalba Zamjenika glavnog kantonalnog tužioca u Travniku i preinačuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160899 20 K od 17.05.2021. godine u odluci o kazni, tako da se optuženom A.M. za krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, a za krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) mjeseci, pa se A.M., uz primjenu člana 54. stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 9 (devet) mjeseci.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 160899 20 K od 17.05.2021. godine, optuženi A.M. oglašen je krivim za krivična djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH) činjenično opisano pod tačkom 1. izreke te presude, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i krivičnog djela Krivotvorenja isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, činjenično opisano pod tačkom 2. izreke te presude, za koje mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, pa ga je po članu 43. i 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH,

osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, u koju mu je po članu 57. KZ FBiH uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 18.07.2019. godine do 18. 08.2019. godine, po rješenju tog suda broj 51 0 K 160899 19 Kpp od 19.07.2019. godine. Istom presudom, na temelju člana 238. stav 4. KZ FBiH, oduzima se trajno opojna droga Cannabis sativa L u količini od 2,858 grama i Amfetamin u količini od 14,13 grama, koja je oduzeta po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PU Travnik broj 02/7-2-04-29/19 od 02.07.2019.g., i broj 02/7-2-04-29A/19 od 02.07.2019. godine i ista se po pravomoćnosti presude ima uništiti, a na osnovu člana 114. stav 2. u vezi stavom 1. KZ FBiH, oduzima se imovinska korist pribavljena predmetnim krivičnim djelom u iznosu od 350,00 KM (u apoenima od 1x100 KM, 1x200 KM i 1x 50 KM), i isti se po pravomoćnosti presude ima uplatiti na račun Budžeta F BiH, koji novac je oduzet potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta broj 02/7-2-04-29/19 od 02.07.2019. godine, (točka 7 potvrde) i deponovan u blagajni ovog suda naredbom broj 51 0 K 160899 19 Kps od 23.12.2019. godine. Također na temelju člana 78. KZ FBiH, se oduzimaju trajno registarske pločice broj 045-A-587, koje su deponovane u sudu, naredbom broj 51 0 K 160899 19 Kps od 23.12.2019. godine i iste se po pravomoćnosti presude imaju dostaviti nadležnoj PU Travnik koja ih je izdala, a na temelju člana 88. KZ FBiH, optuženom se po pravomoćnosti presude, vraća mobilni aparat HTC IMEI 3526366071474253 u kutiji, koji je oduzet po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PU Travnik broj 02/7-2-04-29/19 od 02.07.2019. godine i mobilni aparat marke Sony Erixon xperia, bijele boje, oštećen zadnji dio, koji je oduzet po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PU Travnik broj 02/7-2-04-29A/19 od 02.07.2019. godine. Istom presudom na temelju člana 202. stav 1. u vezi člana 199. stav 2. tačka g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi se obavezuje da naknadi sudu paušal u iznosu od 50,00 (pedeset) KM, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Protiv te presude u zakonskom roku, su žalbe izjavili branilac optuženog i Zamjenik glavnog kantonalnog tužioca u Travniku (u daljem dijelu: tužilac).

Branilac optuženog žalbom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda preinači i da se optuženi oslobodi od optužbe ili da mu se izrekne blaža krivičnopravna sankcija ili da je pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojoj žalbi je tražio da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Tužilac žalbom prvostepenu presudu pobija zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći kazna zatvora u dužem trajanju u odnosu na izrečenu kaznu u osporenoj presudi.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. stav 1. i 2. ZKP FBiH, u prisustvu branioca optuženog, a kojoj nisu prisustvovala uredno obaviještene stranke, branilac optuženog je u svemu ostao kod osnova, razloga i prijedloga iz pismeno podnesene svoje žalbe i dao je pojašnjenja u vezi te žalbe, a što se tiče žalbe tužioca istakao je da smatra da je ta žalba apsolutno neosnovana.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu čl. 321. ZKP FBiH, a i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka branilac u žalbi, u vezi ovog žalbenog osnova, u osnovi ističe da prvostepeni sud u pobijanoj presudi samo paušalno navodi da je izvedene dokaze cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, da je samo paušalno naveo materijalne dokaze i da je nepotrebno posvetio posebnu pažnju iskazu svjedokinji S.M. i ovlaštenom službenom licu K.M., pri čemu osporava i iznosi određena pravna stajališta u vezi slobodne ocjene dokaza, te iznosi argumentaciju zašto ne bi trebalo pokloniti pažnju iskazu svjedokinje S.M., te da se ne može kao što navodi prvostepeni sud u pobijanoj presudi, samo paušalno navoditi što govori koji svjedok na glavnom pretresu, nego navesti razloge šta je posvjedočio koji svjedok i zašto se to prihvata, te se navodi, smatrajući posebno da nije obrazložen subjektivni elemenat krivičnih djela i umišljajno postupanje optuženog, pa žalba naširoko elaborira razliku između direktnog i eventualnog umišljaja, te se iznosi tvrdnja o nezakornosti dokaza koje su poduzela tokom istrage ovlaštena službena lica.

Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da, žalba branioca optuženog A.M. neosnovano i neargumentovano tvrdi da u obrazloženju nisu navedeni valjani razlozi, jer u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je naveo jasne, određene i uvjerljive razloge, na način kako to propisuju odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, koje dokaze je cijenio po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud. Naime, u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog suda, nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje izjavljenom žalbom, a ono što se u prilog toga žalbenog osnova naširoko navodi u žalbi, nije domen tog žalbenog osnova nego je to ocjena dokaza i tiče se činjenične osnove, zbog čega se bez osnova u izjavljenoj žalbi ukazuje na postojanje ove bitne povrede, radi čega izjavljena žalba u tom pravcu, kao neosnovana i nije mogla biti uvažena. Neosnovano se u žalbi iznosi tvrdnja o nezakornosti dokaza koje su tokom istrage poduzela ovlaštena službena lica, jer se to navodi samo kao paušalna tvrdnja, jer žalba konkretno ne ukazuje koji od izvedenih dokaza u istrazi smatra nezakornim dokazom i zbog čega je koji od tih dokaza nezakornit, pa se u pogledu tog paušalnog prigovora žalba branioca optuženog A.M., pobijana presuda ne može ni preispitati u tom pravcu, pošto se pobijana presuda preispituje samo u pogledu istaknutih žalbenih prigovora u smislu člana 321. ZKP FBiH. Zbog toga su neosnovani prigovori branioca optuženog A.M. da je pobijana presuda zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka, koji kao takvi nisu mogli biti uvaženi.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca optuženog A.M., upućeni pravilnosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, u žalbi branioca optuženog se iznose dosta uopćene tvrdnje, da je prvostepeni sud pogrešno izveo zaključak iz izvedenih dokaza, iskaza saslušanih svjedoka K.M. i S.M., uz navođenje razloga zašto tim iskazima ne treba pokloniti vjeru naročito iskazu svjedokinje S.M., materijalnih dokaza, pa se dalje u žalbi branioca tvrdi da

prvostepeni sud, na pouzdan način nije utvrdio da je A.M., počinio navedena krivična djela za koje se tereti.

Međutim, razmatrajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, u vezi sa prednjim prigovorima iz žalbe branioca optuženog A.M. ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud na temelju činjenica i dokaza, na koje se pozvao u obrazloženju svoje presude, izveo pravilan zaključak da je optuženi A.M., u svemu postupio na način opisan u izreci pobijane presude. Taj sud, u tom pravcu, iznio je uvjerljive razloge, zbog čega nije prihvatio paušalne prigovore i tvrdnje optuženog A.M., a zašto je prihvatio dokazanim da je ovaj optuženi počinio krivična djela za koje se tereti. Naime, takav zaključak proizilazi iz pobrojanih i navedenih kako subjektivnih, tako i objektivnih materijalnih dokaza, koji se nalaze u spisu. Neuvjerljiv je, a i nedopustiv prigovor žalbe branioca ovog optuženog, kada zaključke iz pobijane presude osporava tvrdnjama da se iskazu svjedokinje S.M. ne treba vjerovati zbog njena načina života i njenih karakternih osobina, a da se pri tome uopće ne postavi pitanje zašto bi ta svjedokinja neosnovano teretila optuženog sa kojim je u dobrim odnosima što potvrđuje sam njen iskaz kada opisuje odlazak sa njim u kuću gdje stanuje, što uostalom potvrđuje i sam optuženi A.M. u svom svjedočenju. Dakle, saslušani svjedoci K.M., S.M. i vještak N.K., na sasvim jasan određen i uvjerljiv način terete optuženog A.M., skupa sa precizno navedenim brojnim materijalnim dokazima taksativno navedenim na strani 5. pasus u sredini pobijane presude, za postupanje upravo opisano u tački 1. izreke te presude. Naime, precizna analiza i ocjena izvedenih dokaza, u odnosu na to počinjeno djelo, na način kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, sadržana je na strani 9. pasus u sredini, koju takvom u svemu prihvata i ovaj sud. Ne stoje ni prigovori žalbe branioca u pogledu spornih tablica jer pobijana presuda je dala jasne, detaljne i precizne zaključke, na strani 9. pasus zadnji i na strani 10. pobijane presude, koje također u svemu prihvata i ovaj sud, koji nisu osporeni istaknutim žalbenim prigovorima izjavljene žalbe branioca optuženog A.M. Ne stoje ni prigovori da pobijana presuda ne sadrži razloge o subjektivnim elementima počinjenih krivičnih djela, kada je to jasno navedeno na strani 10. predzadnji pasus pobijane presude. Stoga ovaj sud zaključuje, da su sve odlučne činjenice ovog slučaja, od strane prvostepenog suda, pravilno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženog A.M. Zbog toga je žalba branioca optuženog A.M. i po ovom žalbenom osnovu ocijenjena neosnovanom, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje kada je radnje iz izreke pod tačkom 1. izreke pobijane presude, pravno kvalificirao kao izvršenje krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, a radnje iz izreke pobijane presude opisane pod tačkom 2., pravno kvalificirao kao krivično djelo Krivotvorenje isprave iz člana 373. stav 2. KZ FBiH, to ovaj sud utvrđuje da na štetu optuženog nije povrijeđen krivični zakon, po kom osnovu žalba branioca optuženog nije izjavljena, a na koju povredu inače ovaj sud pazi i po službenoj dužnosti.

Ispitujući odluku o krivičnopravnim sankcijama u okviru žalbenih prigovora žalbe tužioca i branioca optuženog A.M., ovaj sud je ocijenio da je osnovana žalba tužioca, a da je neosnovana žalba branioca.

Ispitujući prvostepenu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji, koja je izrečena optuženom ovaj sud je uzeo u obzir i cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, koje u smislu člana 49. KZ FBiH utiču da kazna bude manja ili veća pa je tako posebno cijenio okolnosti koje je istakao tužilac u svojoj žalbi. Po ocjeni ovog suda, žalba tužioca pravilno ukazuje da pojedinačno utvrđene kazne za krivična djela iz osuđujućeg dijela presude, a potom izrečena jedinstvena kazna zatvora nije adekvatna težini počinjenih djela i krivici optuženog A.M., te da se tako izrečenom kaznom u minimalno propisanom trajanju, ne mogu ostvariti ciljevi kažnjavanja. Ovo pogotovo u konkretnom slučaju obzirom na samu težinu počinjenih krivičnih djela i njihove štetne posljedice koje se ogledaju kroz veću količinu pronađene i oduzete droge, te posebno obzirom na činjenicu višestruke i ranije osuđivanosti ovog optuženog, pa i za srodno krivično djelo, pri čemu žalba tužioca pravilno ukazuje da prvostepeni sud, nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima, činjenici da se u konkretnom slučaju radi o sticaju krivičnih djela, pri čemu je optuženi ispoljio visok stepen krivice, te da je time ispoljio određenu dozu upornosti i bezobzirnosti u momentu otkrivanja djela, kao i da ranije izrečene pravomoćne krivičnopravne sankcije, nisu pozitivno uticale da on prestane sa činjenjem krivičnih djela, što sve nije dovoljno došlo do izražaja u odabiru visine kazne za počinjena djela. Zbog toga je ovaj sud, za krivična djela za koja je oglašen krivim, ocijenio da su kako pojedinačne tako i jedinstveno izrečena kazna zatvora optuženom A.M. u minimalno propisanom trajanju, preblage kazne sa kojim pojedinačno utvrđenim i jedinstvenom izrečenom kaznom od strane prvostepenog suda, zasigurno se neće ostvariti željena svrha kažnjavanja, a na što je tužilac u svojoj žalbi pravilno ukazao. Zbog toga je ovaj sud utvrdio ovom optuženom kazne kao u izreci ove presude, pa ga je po članu 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 9 (devet) mjeseci, u koju je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru, za koje pojedinačno utvrđene kazne zatvora, kao i jedinstvenu kaznu zatvora, smatra da su jedino takve kazne adekvatne i primjerene prirodi i težini počinjenih krivičnih djela, štetnim posljedicama počinjenih djela i okolnostima njihova izvršenja, te stepenu ispoljene krivnje ovog optuženog, za koje kazne je uvjerenja da se jedino takvim pojedinačnim kaznama i jedinstvenom izrečenom kaznom zatvora, u odnosu na njega, a zbog naprijed navedenih okolnosti, može ostvariti kako opća, tako i posebna svrha kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Stoga je ovaj sud, uvažavanjem žalbe tužioca u tom pravcu kao osnovane, preinačio pobijanu presudu i odlučio kao u izreci ove presude.

Iz ovakve odluke drugostepenog suda u pogledu odluke o kazni proizilazi da su neosnovani prigovori žalbe branioca optuženog A.M., te istaknute olakšavajuće okolnosti i razlozi koje u tom pravcu iznosi.

Sa izloženog, a imajući u vidu i sve ostale prigovore izjavljenih žalbi, ovaj sud je po članu 329. stav 1. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Slađana Dujo, s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić, s.r.